

Samenvatting vrijdagpreek 3 April 2026

Gegeven door Hazrat Khalifatul Masih V (aba)

In de vorige vrijdagpreek vervolgde Huzoor-e-Anwar (aba) zijn uiteenzetting over het aspect van Tawheed (de Eenheid van God) aan de hand van het gezegende leven van de Heilige Profeet (sa).

De Heilige Profeet (sa) werd uit zijn vaderland verdreven. Hij werd achtervolgd met de bedoeling hem te doden. Zijn huis en bezittingen werden verwoest en vernietigd. Herhaaldelijk werd hem vergif toegediend. Degenen die ooit zijn weldoeners waren, keerden zich tegen hem, en vrienden werden vijandig. Gedurende lange tijd doorstond hij zodanige beproevingen dat geen bedrieglijk of onoprecht persoon daarin standvastig had kunnen blijven.

Keer op keer boden de ongelovigen de Heilige Profeet (sa) allerlei wereldse verleidingen aan opdat hij Tawheed zou opgeven, maar hij bleef daarin standvastig. Ook zijn volgelingen ondergingen vele ontberingen vanwege hun toewijding aan de vestiging van Tawhied. Zou iemand die uit is op werelds gewin zich zó gedragen, door iedereen tot vijand te maken en het tegen de hele wereld op te nemen? Zulke personen zoeken doorgaans gemakkelijke voordelen en steunen op huichelarij en vleierij. Welke band hebben zij met God?

De verlossing is afhankelijk van Tawheed, en tegenwoordig wordt deze in ware zin in geen enkele groepering gevonden behalve via de Heilige Profeet (sa), noch in enig boek behalve in de Heilige Koran. Geen andere groepering of boek leidt de mensheid naar ware Tawheed. Het kenmerk van een door God aangestelde hervormer is de vestiging van Tawheed. De Beloofde Messias (as) verklaarde:

“Is het geen wonder dat een arme, machteloze, hulpeloze en ongeletterde wees, die alleen stond in een tijd waarin elk volk over overvloedige financiële, militaire en intellectuele middelen beschikte,

zulk een heldere leer bracht dat hij eenieder met zijn doorslaggevende argumenten en duidelijke bewijzen tot zwijgen bracht? Hij wees de dwalingen aan van hen die als grote filosofen werden beschouwd. Hij toonde zulk een kracht dat hij heersers van hun tronen deed vallen en armen in hun plaats daarop zette. Indien dit geen goddelijke ondersteuning was, wat was het dan? Kan iemand zonder goddelijke ondersteuning de gehele wereld overtreffen in rede, kennis, kracht en macht?”

Sprekend over Tawheed legde hij uit dat de eigenschappen van Allah zodanig zijn dat Hij altijd heeft bestaan en altijd zal bestaan, en dat Hij grenzeloos is. Hij heeft alles geschapen, en Hijzelf is door niemand geschapen.

De Beloofde Messias (as) verklaart:

Geen eenheid kan volledig zijn zonder de volgende drie vormen van bijzondere toeschrijving. Ten eerste is er de eenheid van het Zijn, dat wil zeggen het gehele universum als niet-bestaand te beschouwen in vergelijking met Hem en het als vergankelijk en zonder werkelijke zelfstandigheid te zien. Ten tweede is er de eenheid van de eigenschappen, dat wil zeggen dat Rububiyyat en Goddelijkheid uitsluitend aan Zijn Wezen zijn voorbehouden en dat allen die als onderhouders of weldoeners verschijnen slechts deel uitmaken van het stelsel dat door Zijn hand is ingesteld. Ten derde is er de eenheid van liefde, oprechtheid en toewijding; dat wil zeggen niemand als deelgenoot van God te beschouwen in liefde en aanbidding en volledig in Hem op te gaan.

Huzoor-e-Anwar (aba) verklaarde dat de Heilige Profeet (sa) degene is die Tawheed (de Eenheid van God) in haar ware en volmaakte vorm heeft gevestigd. In deze tijd heeft Allah de Almachtige Zijn ware en toegewijde geliefde, de Beloofde Messias (as), gezonden voor de vestiging van Tawheed.

Hij was de praktische belichaming van de leer en de Sunnah van de Heilige Profeet (sa), en zijn hart was vervuld van een diepe hartstocht om de leer van zijn meester, de Heilige Profeet (sa), te verspreiden en Tawheed te verkondigen.

Aan het einde kondigde Huzoor-e-Anwar (aba) twee afwezige begrafenisgebeden aan. Moge Allah de overledenen vergeving en barmhartigheid schenken. Ameen.